

Vzpomínky III.

Pavel Dobeš

Vedle data zrození a jeho hodiny
Vedle každodenních starostí o zdraví rodiny, a také
Vedle vody ve sklepě, když plavou brambory
Vedle gotického Chrámu Sv. Barbory
Vedle Prométhea k Pamíru spoutaného řetězy
Vedle orientace na víru, vedle matky Terezy
Vedle šest tisíc roků starých čínských váz
Vedle času, který nedožene ani jeden z nás
Vedle Krále Leara psaného ve verších
A vedle všeho, co tu vystupuje v rolích vedlejších
Od Severního Porýní
Až po jižní Karpaty
Hlavní roli hrají dukáty

Těž pro dukát se sehnu, mám ten pohyb rád
Dobře se tím uvolňuje ztuhlost v kříži zad
Rád slyším jeho cinkot, obdivuji jeho svit
Co neumím si ale absolutně představit

Že by mámu nebo dítě někdo do útulku dal
Snad kdyby dukát si to žádal, no, to bych potom bral!
Vidím se s ním denně, mluví ke mně z rozhlasu
Potkávám ho na ulici, klaním se mu do pasu:

„Jak se vede, Pane Dukát, přeji hezký den!
Jak se daří vaší paní, jak jste se mnou spokojen?“
V hlubinách vrže osa Země, vlci vyjí na měsíc
Jen já, jak bych Paměť neměl - volám z plných plic:

„Nemám rád krvavé války, kde se lidé chodí prát
Kde po sobě střílejí z dálky, ledaže by „pro dukát?“
Nikdy nezkřivil bych na hlavě kus vlasu příteli
Pro dukáty ovšem zabil bych i v neděli!“

Dukát si mě bere stranou, říká, už to jednou zkus
Než si řeknem na shledanou - vydrž pravdy aspoň kus
„Ušetřte mě, pane Dukát, tuhle pravdu nesnesu“
Zazvonil a zatřpytil se, pokračoval v přednesu:

„Od té doby, co se podle mého začal točit svět
Učím vraždit, loupit, krást, a pokud možno závidět
Ty se dobře bratříš s falší, nejsi nijak špatný žák
Ale přijde druhý, další, který umí taky tak
Taky tak“